

senterede. Repræsentanterne udtalte i en Resolution deres Tilfredshed med Loven, de udtalte f. Eks., at de ønskede Lovens særlige Bestemmelser for Limfjorden opretholdt og Forbudet mod Fiskeri i de laasede Vande i Limfjorden ophævet. Forslagets Bestemmelser om Maskevidden og Maalebemmelserne ønskede man bibeholdt, Bestemmelserne i Lovforslaget om Aalegaarde betragtedes som Fremskridt o. s. v. Alle disse Bestemmelser bleve enstemmig vedtagne. Som det ærede Medlem vil vide lige saa vel som jeg, udtalte jeg i mit indledende Foredrag, at Forslaget gennemgaaende indeholdt ret betydelige Fremskridt, og det ærede Medlem, som altsaa selv var til Stede, udtalte, saa vidt jeg erindrer, i alt Fald intet af Betydning imod, at Forslaget indeholdt et Fremskridt. Han nævnedes Ændringsforslaget under Nr. 84 om Fiskerifogederne ved Limfjorden, idet han fandt, at det var uretfærdigt, om Kommunerne derovre skulle betale deres Fiskerifogeder, medens de andre fik Tilskud fra Staten, men det var det hele, det ærede Medlem indvendte mod mine Udtalelser. Jeg synes, det havde været rimeligere, om det ærede Medlem var optraadt ved dette Møde, hvor hans egne Fiskere vare saa stærkt repræsenterede, og der havde udtalt sig bestemt mod de Bestemmelser, som han nu anker over.

Naar det ærede Medlem i Gaar udtalte, at han i alt Fald troede paa, at hans Mindretalsforslag vilde blive vedtaget her i Tinget, er det ærede Medlems Tro saa stor, at jeg fristes til at sige, at en saa stor Tro fandtes maaske ikke en Gang i det gamle Israel og endnu mindre her i Danmark i vor Tid. Naar hans Forslag kun er tiltraadt af ham og Socialdemokraterne, hvorfra kan han saa tænke sig at faa Stemmer til at vedtage det med. Naar vort Forslag er tiltraadt af 12 af Udvalgets 15 Medlemmer, og Landbrugsministeren har kunnet slutte sig til det, saa forstaar jeg ikke, at Tinget her skulde gaa imod det. Jeg synes, det er ret naivt af det ærede Medlem at tro det. Men for Resten vil Tiden jo vise, hvem der faar Ret.

Ændringsforslaget under Nr. 1 omtalte jeg samtidig med, at jeg næynte det

ærede Medlem for Helsingør, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved det. Og jeg skal heller ikke opholde mig ved det ærede Medlems øvrige Forslag, da de ere saa mange, at det vilde tage for lang Tid. Dog er der et Forslag, til hvilket jeg vil gøre et Par Bemærkninger. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem vil stille et Forslag som det under Nr. 73, som gaar ud paa, at Flertallet af de omboende Fiskere skulde bestemme, hvordan man skal fiske i disse Vande, hvor Staten giver et Tilskud af 20,000 Kr. til Indplantning af mindre Fisk. Jeg ser ikke rettere, end at det er ganske ugørligt for Ministeren at kontrolere, om det vilde blive efter Ønske fra Flertallet af de omboende Fiskere. Hvilke Fiskere menes der med de omboende? Hvem skal skønne derover? Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke vil oplyse os om, hvordan denne Bestemmelse skulde udføres. Her er Tale om saa store Distrikter, at det neppe kan lade sig gøre. Det synes mig ogsaa ret naturligt at forlange, at der ikke benyttes Redskaber til Fangst af den maaske lige udplantede Fisk. Gives der et stort Tilskud fra Statens Side, maa man dog ogsaa have nogen Garanti for, at Udplantningen kommer Fiskerne til gode i fuldeste Maal.

Til det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), jeg ser, at han ikke er til Stede i Øjeblikket, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, da det ærede Medlem for Skern før omtalte hans Udtalelser fra i Gaar saa udførligt, og jeg i alt væsentligt kan slutte mig dertil. Det ærede Medlem for Varde udtalte ogsaa i Fjor en Beklagelse af, at en Fiskeriforening ovre i Ringkøbing havde valgt Bestyrelsesmedlemmer, han ikke syntes om. Havde det ærede Medlem været her, vilde jeg have sagt, at jeg syntes, det var mere passende, om han var rejst op til Generalforsamlingen i denne Forening og der havde udtalt sin Beklagelse over disse Mænds Valg. Rigsdagen kan ikke gøre ved, hvem de vælge til Bestyrelsesmedlemmer, og for Resten kunne Fiskerne mange Gange være bedre tjente med at vælge Folk, der ikke ere praktiske Fiskere, til at hjælpe dem til Rette, i Stedet for at vælge deres egne Folk. Det maa de have Lov til, og vi